

Sag. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det ærede Medlem at tage disse Vædringsforslag tilbage, idet jeg kan forsikre ham for, at deres Indhold skal blive taget under Overvejelse inden 3dje Behandling. — Overfor de Vædringsforslag, som ere stillede af det ærede Medlem for Viborg (Klein), skal jeg bemærke, at jeg tror at være i Overensstemmelse med Udvalget ved at anbefale, at de blive vedtagne her ved den følgende Afstemning. Jeg skal kun udtale i Henhold til den Henstilling, han gjorde til Udvalget angaaende de haarde Straffe, at der maa man jo dog hufte paa, at det er, som Lovforslaget siger, med vedkommende Retsbetjentes Billigelse, de kunne idømmes. Jeg skal indrømme at det er haarde Straffe end dem, vi alt nu have, thi saa vidt mig bekendt, er Bestemmelsen nu den, at paa Landet kan man kun idømme f. Eks. Fængselsstraf i et Tidsrum af indtil 4 Uger, medens man i Købstæderne alt nu kan idømme en saadan Straf af indtil 6 Maanedes Varighed. Jeg kan derfor godt forstaa, at naar Bestemmelsen nu skal være ens for begge, har man taget det, som er den nu gældende Bestemmelse for Købstæderne op. Men nu fremstiller det sig altsaa i Grunden, som om man straks vilde idømme denne haarde Straf, og at der ikke er Tale om andet end om de 6 Maanedes, men det er jo kun en Maximumsgrænse for, hvor højt man kan gaa, altsaa for meget haarde Forseelser, i Sentagelsestilsælde o. s. v. Den velvillige Omtale, som Vædringsforslagene i deres store Almindelighed have faaet, er jeg naturligvis taknemlig for paa Udvalgets Vegne, og der er jo gjort en hel Del Henstillinger, saa man næsten skulde tænke ved at høre dem, at det ligefrem var sat i System at gøre Henstillinger. Efter at man først havde begyndt derpaa, er det, som om man havde sat det i System at gøre saa mange Henstillinger som muligt. — Jeg skal kun sige over for alle disse Henstillinger, at de af disse Henstillinger, der af Udvalget findes rigtige og hensigtsmæssige, vil Udvalget selvfølgelig tage under Behandling, men de andre Henstillinger ville vi lade ligge. Iblandt dem, jeg vil nævne som dem, vi finde Anledning til at tage Hensyn til, er Spørgsmaalet om en Udlændings Stilling. Jeg tror, at der muligvis er noget at rette og særlig i det mindste overfor det Forhold, der blev fremdraget af det ærede Medlem fra Rolding (Berg) nemlig overfor Enfer efter afvøde Udlændinge. Der er Forholdet vist ikke tilstrækkelig klart. — Jeg skal dernæst tillade mig at gaa over til nogle Vædringer efter nu at have hørt de forskellige Taleres Mening herom. — Det første Forslag, jeg

vil tillade mig at sige et Par Ord om, er Vædringsforslaget under Nr. 5, den saakaldte Tyendeparagraf. Jeg er overbevist om, at de, som hørte efter ved min første Motivering, maatte faa det Indtryk, at Udvalget i Virkeligheden mente, at den Sag burde ordnes ved en hel ny Lov, men nu netop, da dette Forhold er kommet ind i en Paragraf her, vilde man ogsaa her sige sin Mening derom. Der blev kun i Virkeligheden indvendt een Ting imod denne, som jeg vil sige, der rimeligvis bør tages Hensyn til i Tilfælde af, at denne Paragraf skulde komme ind i en Lov. Det er den, der kom fra det ærede Medlem fra Viborg (Klein). Han sagde nemlig: Hvorfor er Forholdet, dersom disse 8 Uger, i hvilke der skal gives Kostpenge, gaar ud over Fardag? Jeg skal indrømme, at for mig stod det saaledes, at da det var omtalt i det første Punkt i Lovforslaget, som gaafte vist kun gaar ud fra at Thyendet bliver i Tjenesten, saa havde jeg tænkt mig, at den samme Bestemmelse med Hensyn til Fardagen vilde gaa paa det næste ogsaa; men det lader sig maaste ikke gøre, men saa maa man jo nemt kunne stille Vædringer. Efter den Omtale, som Forslaget indlertid har faaet, lader det dog til, at der er en hel Del Misforståelse med det, og jeg skal derfor tillade mig paa Udvalgets Vegne at tage dette Forslag tilbage.

Første Viceformand (Bj. Jensen): Vædringsforslaget under Nr. 5 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Ordføreren (C. Ravn): Det næste Punkt, jeg gerne vilde omtale, er Vædringsforslag under Nr. 6. Medens man her i Tinget har forskellige Meninger angaaende Tiden for Forsørgelsesrettens Erhvervelse, forskellige Meninger om, hvor lang den bør være, idet man jo allerede ved tidligere Behandlinger har hørt, at flere Medlemmer havde den Mening, at man skulde have et længere Tidsrum — og til disse hører jeg — saa har man jo hørt andre, der have ment, at man burde helst gaa nedad. Naar nu et Flertal har samlet sig om 5 Aar, saa er det i Erkendelsen af de store Forandringer, som Forandringen i Aaremaal vilde gøre, og fordi Regeringen nu for Tiden har stillet sig paa det Standpunkt med Femaaret, og udtalt sig saa bestemt for Bibeholdelsen deraf, at man næsten kan sige sig selv, at hvis det forandres, da vil Forslaget i Virkeligheden kunne vælte derover, selv om vi eneeds om andre Paragraffer. Jeg skal kun tillade mig lige overfor dem, der holde paa Twaaret, at